

Izhaja vsak četrtek in velja ... poštino vred ali v Mariboru ...

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Rokopis ...

SLS za kmeta.

Ko so pri zadnjih volitvah naši zavedni volilci šli v boj za zmago SLS, so vedeli, da delajo za edino pravo prijateljico kmetskega stanu.

Takojšnja pomoč zoper metljivost.

Takoj po prvih sejah v oblastno skupščino v Mariboru, ko so dokončale razne volitve predsedstva in odborov, je prišel v pretres nujen predlog poslancev SLS ljutomerškega okraja, da se naj takoj preide na pomoč onim v celi oblasti, ki jim je živina zbolela radi metljivosti.

Galica, žveplo in čilski soliter — carine prosto!

Naše vinogradništvo zelo trpi na tem, da mora uporabljati visoko zacarinjeno galico in druge potrebščine.

Davčne eksekucije — prenehajo.

Glavni vodja davčne uprave v Sloveniji je delegat dr. Šavnik v Ljubljani, pristaš samostojne demokratske stranke.

Kakšno čast je imel Sobek Javorcaž.

Poljski spisal Kazimir Przerwa-Tetmajer; preložil Al. Benkovič.

On pa je stal med ljudmi, kakor oslepel od iskre svetlobe solnca, ki je tam za zidom tonilo za robom zemlje.

»Ali že do'go sedi?«
»Mesec dni.«
»Ali je dosti dobil?«
»Dvajset let?«
»Pa ni pobegnil?!«

Sobek se je ozri na tistega, ki je govoril. Majhen, močlasten fant, oblečen, kakor se nosijo okrog Gdova, je gledal nanj z bledimi očmi in z izrazom nenavadno posmehljivega strmenja.

izgubil ves znesek, kar pa pri kmetu, ki ima zemljo, s katero ne more niti preko meje, ne pride v poštev.

Tako torej dela SLS za kmeta in s tem za ves naš narod. Kajti, če bo kmet imel in bo lahko gospodaril in živel, bo imel trgovec, obrtnik, bo imel tudi uradnik in industrijec.

Da bomo nasprotnike poznali!

»Kmečka politika«, tako jo opisuje »Kmetijski list«, ne sloni ne na srbstvu ali na hrvatstvu, niti na slovenstvu.

Voditelj kmetov — socialist Prepeluh. Dobro se še spominjamo lista, ki ga je Prepeluh izdajal: »Avtonomist.«

Radič se zna prav imenito pretepativati. Ko se je v Zagrebu začelo zborovanje oblastne skupščine, so se Hrvati sprli.

»Drobtine«, pravi »Kmetijski list«, da so to, kar dosega SLS. Dobro! Mi pa vprašamo, kaj je neki Pucelj delal, da se teh drobtin ni prinesel?

Pribečevič je zapustil lasten brat. Pribečevič je s svojo politiko prišel že tako daleč, da ga njegovi najzvestejši zapuščajjo.

O nebesih in nebeskem kraljestvu govori porogljivo dr. Žerjav v zadnji »Domovini«. On je bil že v nebesih, dokler je sedel v vladi, pa zdaj so ta vrata zanj zaprta.

Demokrati prinesli nagega človeka v nar. skupščino. Kaj takega zmorejte je demokrati! Zgodilo se je takole: V Beogradu v neki kavarni so se skregali neki demokrat in neki radikal.

»Kako bi neki?«

»Ali so kje taki ljudje, kot smo mi? Kaj?«

»Hej! Nikjer jih ni takih, kot smo mi s Podhala.«

»Ej! Nihče izmed nas ni kos Sobku!«

Obstopili so Sobka. Bilo jih je pet ali šest, sami zločinci in razbojniki. Ponosni so bili na Sobka.

»Ej, to bi bila banda, mi pa oni!« je rekel koččelisk razbojnik drugemu Koščelščanu.

»Ej, res bi bila, pa kakšna!«

»Mislil sem, da so pri nas v Koščeliskah najvrlejši fantje.«

»Ej, tudi drugod jih je kaj. Saj tudi Janošik ni bil iz Koščelisk, marveč nekje s Spiža.«

»Kaj boste vi, Koščelščani? Kaj pa Matej iz Zakopanih?! In Mijalkov Jendrek?«

»In novobilski Valek? Podžični iz Bjalke? ...«

»Hej! V Koščeliskah pa je le ...«

Bila je temna noč. Vsi so spali. Čeprav si oči izpahnesh, ne vidiš drugega kot črne sence na nebu, sveta sploh ne vidiš.

Sobka jih je bilo sram; zdaj se jih je celo bal. Fant je sedel v drugem krilu, na koncu poslopja, in je zdaj res spal na prični z zatisnjenimi očmi.

Nozdrvi, ki so že dihale prosti zrak s sveta, oči, ki so že gledale prek obzidja v svet, kakor da so dobile zobe in

skupščino, tam so ga do nagega slekli in nesli k predsedstvu vlade, pa kazali njegovo klobasasto telo po vsej dvorani.

Zoper duhovnike se je zoper dvignila zadnja številka »Domovine«, zakaj da se tudi pečajo s politiko itd. V istem odstavku pa sama pravi, da so duhovniki ravno tako državljanji kot vsi drugi.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Boj proti Maksimoviču, notranjemu ministru, je zavzel ves teden političnega življenja. Opozicija, posebno Radič in samostojni demokrati, so mislili, da bodo v tem boju strmoglavlili vlado.

Kako sedanja vlada dela. Naš minister dr. Kulovec je dosegel, da se bodo že te dni začele predpriprave za regulacijo naših rek v vsej državi, ker bo hipotekarna banka posodila v ta namen 50 milijonov dinarjev.

Za popravilo cest se pripravlja velikopotezno delo: najetej posojila 500 milijonov dinarjev. S tem, da se bodo ceste popravljale, se bodo zmanjšala tudi brezposelnost, ljudje bodo nekaj zaslužili, naše cestne zveze pa bodo izboljšane.

Zadolžene kmetije se bodo rešile. Po posebnem zakonu se bo skrbelo, da se rešijo kmetije, ki so preveč zadolžene, na ta način, da bo kmet dobil prav poceni kredit na razpolago.

Kralj se živahno zanima za delovanje sedanje vlade in predsednik Uzunovič mu mora redno poročati. Tudi na najvišjem mestu se odobrava velikopotezno delo sedanje vlade.

Napadi na škofa dr. Jegliča in slovensko duhovščino, ki jih je povzročil Pavle Radič preteklo soboto v narodni skupščini, so razkrinkali pred Srbi demagoško početje, s katerim so dozdaj slepomišlili Žerjav, Pribečevič in Radič glede klerikalizma.

grizle in trgale Sobkovo dušo. Dve blede, izraziti, srepi zenici fanta iz Gdova sta se vbadali v njegovo dušo čez dalje globoče.

Bil je gori! Na zidu! . . . Samo en skok! . . . Še veter bi ga ne bil dohitel! Zdj bi bil že čez ogrsko mejo!

Sobku se je zdelo, kakor bi mu nekaj žvižgalo okoli ušes, kakor njegova lastna čjupaga, krožeča mu veselo okrog glave v blaznih vrtincih s polno silo.

Pred očmi so mu zamigljale gore, prišlo je kakor nenadna toča spomladi, ki se utrga s skalovja. Tu zeleni cela dolina, tam voda igra v jezercu, tam meketajo bele ovce, žvenkljajo kruguljčki in medni zvončki — vse zveni, zvonji in se gibljejo po poljanah.

* Nekaka lira s tremi strunami. — Op. prel.

